

**Ocena dorobku
naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego
Jackowi Szczepkowskiemu**

Doktor Jacek Szczepkowski wystąpił o wszczęcie i przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika, na podstawie dorobku naukowego oraz rozprawy habilitacyjnej *Resocjalizacja młodzieży uzależnionej oparta na potencjalach. W poszukiwaniu rozwiązań instytucjonalnych*, Wydawnictwo Naukowe UMK, Toruń 2016, s. 325

Po zapoznaniu się z przedstawionymi mi dokumentacją i dorobkiem naukowym, organizacyjnym i dydaktycznym wyrażam swoją opinię:

Jacek Szczepkowski ukończył studia magisterskie z pedagogiki, pracę magisterską pisał pod kierunkiem Prof. dr hab. A. Olubińskiego na temat: „*Wstyd i poczucie winy narkomanki. Analiza doświadczanych uczuć i sposobów zmniejszania ich dolegliwości. Studium przypadku.*” Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki uzyskał w 2003 roku na podstawie pracy: „*Socjalno- wychowawcza aktywność pracowników socjalnych wobec osób uzależnionych od alkoholu i narkotyków i ich rodzin. Na przykładzie funkcjonowania ośrodków pomocy społecznej w województwie kujawsko-pomorskim*” pod kierunkiem Prof. dr hab. A. Olubińskiego.

Warto odnotować, iż Habilitant uzupełniał swoje kompetencje i kwalifikacje na licznych szkoleniach, (których wykaz zamieszcza na stronie 2 autoreferatu) a które dotyczyły między innymi przeciwdziałania przemocy w rodzinie, terapii i psychoterapii uzależnień, terapii skoncentrowanej na rozwiązaniach (swoje kompetencje i kwalifikacje potwierdził uzyskując certyfikat terapeuty, trenera, superwizora).

Na Uniwersytecie UMK w Toruniu Habilitant pracuje od 1996 roku, od 2004 roku jest zatrudniony na Wydziale Nauk Pedagogicznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Pracował również w Wyższej Szkole Handlowo - Ekonomicznej we Włocławku i Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Pracę naukowo - dydaktyczną na Uczelniach łączy z pracą w instytucjach pomocowych (Ośrodku Rehabilitacji Narkomanów, Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie, na Młodzieżowym Oddziale Leczenia Uzależnień), łączy pracę naukowo-dydaktyczną z praktyką, co w mojej ocenie jest szczególnie wartościowe.

Na dorobek przed uzyskaniem stopnia doktora składa się współautorstwo jednej monografii naukowej pt. Komentarz do ustawy o pomocy społecznej, Włocławek 2002, oraz 14 artykułów naukowych i 3 popularnonaukowe w czasopiśmie niepuktowanych .

Zgodnie z treścią art.16 p.1 i 2 ustawy z dnia 14.03.2003 o stopniu i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (zmiana 18.03.2011) ocenie w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego podlegają: osiągnięcia naukowe lub artystyczne uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, które powinny stanowić znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej. Ocenie podlega również aktywność naukowa lub artystyczna kandydata.

Art. 16 u.3 Ustawy zobowiązuje do oceny Kandydata we wskazanych obszarach zgodnie z kryteriami oceny określonymi w rozporządzeniu Ministra Nauki i

Szkolnictwa Wyższego z dnia 1.09.2011 w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz.1165).

Na dorobek naukowy Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora składają się (s. 3 autoreferatu): 3 monografie naukowe, współautorstwo 2 monografii, 11 artykułów opublikowanych w recenzowanych czasopismach naukowych, 1 recenzja opublikowana w czasopiśmie krajowym, 14 rozdziałów zawartych w monografiach naukowych, 5 tekstów popularnonaukowych w czasopismach branżowych oraz współredakcja jednej monografii w języku angielskim.

1. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych dr Jacka Szczepkowskiego po uzyskaniu stopnia doktora zgodnie z kryteriami oceny zawartymi w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1.09.2011 (Dz. U. Nr 196):

1.1. autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports lub na liście European Reference Index for the Humanities

Autor ma jedną publikację p t. Pedagogiczny wymiar pracy socjalnej zamieszczoną w czasopiśmie Edukacja Dorosłych 2002, nr 1, s. 109-121.

1.2. autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych

Monografia *Terapia młodzieży z problemem narkotykowym. Podejście skoncentrowane na Rozwiązaniach* wzbogaca teorię naukową i praktykę o alternatywne programy terapii uzależnień, ma dużą wartość praktyczną. Wpisuje się w obszar badań Habilitanta nad zjawiskiem uzależnień chemicznych z perspektywy niemedyceznego paradygmatu. Podejście skoncentrowane na rozwiązaniach stało się przedmiotem analiz teoretycznych prowadzonych przez Pana Doktora ale także praktycznych rozwiązań - modelu pomocowego – implementowanego do praktyki wychowawczej, edukacyjnej, resocjalizacyjnej.

Monografia *Praca socjalna- podejście skoncentrowane na rozwiązaniach*. Wyd. Edukacyjne Akapit, Toruń 2010 wzbogaca wiedzę na temat pracy socjalnej i metod pracy socjalnej. Autor w sposób syntetyczny i uporządkowany przedstawił istotę pracy socjalnej i jej uwarunkowania (złożoność sytuacji problemowych, zasoby instytucjonalne, cele, kompetencje pracowników socjalnych, uwarunkowania społeczne). Przedstawia tradycyjne metody pracy socjalnej (indywidualnych przypadków, pracy z grupą, organizacji środowiska). Podaje źródła, inspiracje i założenia podejścia skoncentrowanego na rozwiązaniach, omawia relacje i strategie postępowania a także współpracę z klientami w trudnych sytuacjach (alkoholizm, narkomania, przemoc domowa, zaniedbania opiekuńczo-wychowawcze, kryzysy rozwojowe i sytuacyjne). Prezentuje też bariery i ograniczenia występujące w stosowaniu tej metody a także co cenne, przykłady polskie i zagraniczne pozytywnej jej weryfikacji. Rozwiązania proponowane przez Autora odchodzenie w pracy socjalnej od modelu dystrybucyjnego - opartego o humanistyczną koncepcję poszukiwania oraz uruchomienia sił społecznych – współdziałania klientów w pokonywaniu ich trudnych sytuacji życiowych, co sprzyja ich inkluzji społecznej stanowią oryginalną próbę wzbogacenia katalogu metod o nowy sposób. Rację ma Autor twierdząc, iż koncepcja ta może być stosowana w instytucjach pomocy społecznej i wzbogaca klasyczne możliwości pracy socjalnej. Połączenie teorii z praktycznym działaniem jest bardzo ważne w pracy socjalnej, pracownik socjalny jest praktykiem, którego zadaniem jest usamodzielnienie klientów pomocy społecznej i uniezależnienie od instytucji pomocowych. Autor umiejętnie analizuje problematykę związaną z pracą socjalną, opiera się na bogatej literaturze przedmiotu. Książką tą Autor wniósł wkład do teorii pracy socjalnej, dostarczył pracownikom socjalnym i pedagogom podstaw dla systemowych rozwiązań a badaczy zainspirował do podejmowania kolejnych eksploracji. Książkę można wykorzystać jako narzędzie kształcenia studentów pracy socjalnej, pedagogiki, socjologii. Jej znaczenie polega też na tym, iż odchodzi się

od modelu dystrybucyjnego w pracy socjalnej na rzecz trendów inkluzyjnych, włączających klientów współdziałających w pokonywaniu swojej trudnej sytuacji życiowej.

Praca napisana przez Habilitanta wspólnie z Pawłem Sobierajskim na podstawie raportu z badań toruńskich sześcioklasistów *Dzieci o problemach w domu i szkole* wydana w 2004 roku, stanowi udaną próbę diagnozy zagrożeń (przemoc szkolna, przemoc domowa, dostęp do środków psychoaktywnych: alkoholu, tytoniu, narkotyków) dla biosocjokulturowego rozwoju uczniów szkół podstawowych. Badania dostarczyły danych przydatnych dla prowadzenia działalności wychowawczej w 30 szkołach na terenie Torunia. Cenne jest to, że Autorzy zaprezentowali wskazówki do pracy wychowawczej na poziomie indywidualnym, na poziomie oddziaływań grupowych, na poziomie instytucjonalnym, na poziomie miejskim. Praca pokazuje możliwości regionu (miasta Toruń) w zakresie profesjonalnych działań podejmowanych w celu ograniczania zagrożeń wśród uczniów.

Zagadnienie postaw zdrowotnych młodzieży i ich uwarunkowań w dobie zmiany społecznej było kontynuowane przez Habilitanta w książce *Postawy zdrowotne młodzieży gimnazjalnej i ponadgimnazjalnej* (współautor P. Sobierajski), Wyd. Edukacyjne Akapit, Toruń 2011. Przedmiotem tych badań były zachowania zdrowotne młodzieży i czynniki kształtujące te zachowania oraz zagrożenia dla zdrowia badanych ze strony środowiska społeczno-kulturowego. Udział w badaniach z wykorzystaniem sondażu ankietowego wzięło 1587 uczniów. Autorzy dokonali charakterystyki środowiska rodzinnego badanych, wybranych elementów środowiska szkolnego i rówieśniczego, samooceny ich stanu zdrowia, wybranych zagrożeń rozwojowych wśród uczniów, a także co cenne oferty pomocowej i wsparcia udzielanego uczniom. Perspektywa ujęta w pracy najbliższa jest pedagogice społecznej i pedagogice resocjalizacyjnej, stanowi

interesującą diagnozę i zawiera wskazania do pracy pedagogicznej dla rodziców, nauczycieli i pedagogów, a także przedstawicieli instytucji pomocowych.

Najważniejszym osiągnięciem Habilitanta jest monografia *Resocjalizacja młodzieży uzależnionej oparta na potencjałach. W poszukiwaniu rozwiązań instytucjonalnych*, Wydawnictwo Naukowe UMK, Toruń 2016, s. 325. Autor pisze w swoim autoreferacie na s. 11, iż monografia ta spaja wcześniejsze Jego pola zainteresowań badawczych oraz działalność zawodową. Praca ta jest udaną próbą poszukiwania nowych strategii postępowania resocjalizacyjnego (w warunkach instytucjonalno- rezydencjonalnych) wobec młodzieży uzależnionej od narkotyków. Zgadzam się z Habilitantem, iż istnieje potrzeba opracowania nowych strategii postępowania resocjalizacyjnego wobec młodzieży uzależnionej (co potwierdza wieloma argumentami). Książka podejmuje ważny i aktualny problem oddziaływań resocjalizacyjnych wobec młodzieży uzależnionej od narkotyków w oparciu o podejście skoncentrowane na rozwiązaniach. Wcześniej problematyka ta znalazła swoje odzwierciedlenie w kilku artykułach naukowych Pana Doktora (np. *Terapia młodzieży nadużywającej alkoholu i narkotyków – ale jaka?* w „Świat Problemów”, *Świat rozwiązań, czyli Terapia Skoncentrowana na Rozwiązaniach w pracy z uzależnionymi* w „Świat Problemów”), a także była przez niego analizowana w toku wystąpień na konferencjach w Polsce i w Belgii. Koncentracja wcześniejszych prac pana Doktora na tych zagadnieniach oraz Jego doświadczenia zawodowe pozwalają sądzić o dużych doświadczeniach poznawczych i znajomości praktyki w tym zakresie.

Monografia ma klasyczną strukturę, która nie budzi żadnych zastrzeżeń, zawiera wstęp, 5 rozdziałów, bibliografię i aneks, części są ze sobą logicznie powiązane i stanowią spójną całość. We wstępie Autor wprowadza teoretycznie w podjętą problematykę, uzasadnia jej poznawcze walory i użyteczność w praktyce

resocjalizacyjnej, co niezbędne wyjaśnia wątpliwości związane z kilkoma terminami, którymi posługuje się w pracy.

W rozdziale I w przystępny i jasny sposób poddaje analizie problematykę uzależnienia chemicznego, cechy i istotę narkomanii młodzieży (w ujęciu paradygmatu medycznego i niemedycznego) i co cenne implikacje dla praktyki wynikające z podjętego paradygmatu. W analizie koncentruje się też na uzależnieniu chemicznym w kontekście podejścia skoncentrowanego na rozwiązaniach, odwołuje się do założeń teoretycznych, modelu Bruges w ujęciu L. Isebaerta. Nadużywanie narkotyków przez młodzież zostało też ukazane z perspektywy normatywnej, w której Autor wskazuje też na pewne sprzeczności. Rozdział II zawiera podstawowe informacje dotyczące podejścia skoncentrowanego na rozwiązaniach, są to źródła i teoretyczne tło postmodernizmu, koncepcja społecznego konstrukcjonizmu, idea tożsamości narracyjnej. Kluczowe jak sam Autor twierdzi (na s.16) są rozważania dotyczące roli i znaczenia języka w kształtowaniu rzeczywistości społecznej. W charakterystyce tego podejścia koncentruje się Habilitant na podstawowych założeniach i elementach tego modelu, nawiązuje do jego teoretycznych podstaw, umiejętnie analizując źródła literaturowe i poglądy znawców tego podejścia, ale także opisuje podstawowe narzędzia użyteczne, w tym podejściu, rolę klienta i współpracy z nim. Analizy teoretyczne zaprezentowane w monografii wykraczają poza prezentowane w literaturze polskiej opisy, dotyczące przede wszystkim elementów metodycznych, a odnoszą się do idei postmodernizmu, poststrukturalizmu, społecznego konstrukcjonizmu i konstruktywizmu, koncepcji tożsamości narracyjnej, rozważań dotyczących języka

Rozdział III – zawiera nie tylko zaprezentowane w ujęciu klasycznym założenia metodologiczne badań własnych, ale także opis idei projektu i jego uwarunkowań, informacje na temat powstania ośrodka Całodobowego Młodzieżowego Oddziału Leczenia Uzależnień w Toruniu. Habilitant zastosował

w badaniach strategię jakościową, model badań w działaniu, co bardzo rzetelnie uzasadnił opierając się na poglądach metodologów i pedagogów. Celem postępowania badawczego była krytyczna analiza i interpretacja procesu formowania programu oddziaływań resocjalizacyjnych opartych na podejściu skoncentrowanym na rozwiązaniach, adresowanych wobec młodzieży nadużywającej narkotyków. Cel praktyczny – to usprawnienie praktyki resocjalizacyjnej w ośrodku. Badania obejmowały ponad dekadę 2004-2014, miały charakter badań longitudinalnych. Na s. 128-129 monografii Habilitant sformułował 11 problemów badawczych do badań jakościowych. Dobór technik obserwacji uczestniczącej, wywiadów semistrukturyzowanych, analiza dokumentacji (księgi raportów, dzienników i in.) też kompetentnie uzasadniono i opisano szczegółowo. Uzupełnieniem badań jakościowych były badania ilościowe z zastosowaniem metody sondażu, techniki ankiety i wywiadu telefonicznego, przeprowadzone w oparciu o przygotowane i opisane na s. 136-137 zagadnienia i w ich ramach sformułowane pytania badawcze, w pierwszej i drugiej części opisanych badań. Dzięki zastosowaniu różnych technik Autor uzyskał materiał empiryczny o charakterze ilościowym i jakościowym, wymagający analizy ilościowej i jakościowej. W sposób przekonujący Autor opisał dobór próby badawczej i rzeczowo dokonał charakterystyki badanej młodzieży.

Założenia metodologiczne zostały rzetelnie przygotowane, opisane bardzo kompetentnie, poparte metodologiczną literaturą i czytelnie ujęte (też graficznie), a następnie konsekwentnie realizowane. Widoczna jest spójność założeń teoretycznych i metodologicznych. Przyjęte przez Habilitanta podejście badawcze zostało uzasadnione.

Rozdział IV to zasadnicza, kluczowa dla pracy część analizy i opisu autorskiego programu resocjalizacji młodzieży uzależnionej, który był realizowany w ośrodku stacjonarnym w Toruniu. Rozważania na temat istoty resocjalizacji opartej na

potencjałach prowadzi Autor w sposób kompetentny i rzeczowy od interpretacji procesów reifikacji, sygnifikacji i ekstrapolacji prowadzących do zmiany, poprzez opis analizatorów (szacowanie i wzmacnianie potencjałów, zasady i dyscyplina, współpraca z rodzicami, struktura programu placówki), co pozwoliło mu na pogłębioną analizę prezentowanego programu resocjalizacji. W analizie można odnaleźć opis warunków, zasad, problemów, kontrowersji dotyczących różnych aspektów tego programu, ale także wskazówki, które są ważne dla pracy z młodzieżą i innymi klientami (niezależnie od ich problemu). Jest tu wiele istotnych tez i wniosków dla teorii i praktyki pedagogicznej.

Rozdział V stanowi podsumowanie pracy, w którym Habilitant dokonuje charakterystyki zmian w funkcjonowaniu rezydentów kończących pobyt w ośrodku, opisuje wyzwania i kierunki dalszych zmian (np. dostosowanie programu resocjalizacji do zmian w populacji młodzieży).

Habilitant w sposób przekonujący, autentyczny i kompetentny prezentuje swoje rozważania, pisze pięknym, naukowym językiem.

Pan Jacek Szczepkowski swoją monografią wnosi niewątpliwy wkład do teorii i praktyki pedagogicznej zwłaszcza pedagogiki resocjalizacyjnej, monografia ma dużą wartość naukową, poznawczą, dostarcza praktykom pracującym z młodzieżą niedostosowaną społecznie w warunkach instytucjonalnych podstaw do systemowych rozwiązań i wskazówek do pracy oraz budowania rozwiązań metodycznych, inspirowanie badaczy do podejmowania badań w działaniu. Książka ta może być wykorzystana jako ważny instrument w kształceniu studentów nauk społecznych, pedagogiki zwłaszcza pedagogiki resocjalizacyjnej i pracy socjalnej.

W wielu publikacjach Autor wykorzystuje swoje badania i analizy związane z zainteresowaniami problemem narkomanii młodzieży i potrzebą poszukiwania metod resocjalizacji, które będą odpowiedzią na zachodzące zmiany społeczne, gospodarcze, w systemie wsparcia, ale zwłaszcza zmiany w populacji młodzieży i ich funkcjonowaniu n p. *Profilaktyka szkolna. Refleksje na podstawie opinii*

młodzieży, Wychowanie na co Dzień, 2012, nr 10-11, Szkoła jako środowisko zachowań zdrowotnych młodzieży dużego miasta, w: Edukacja a włączenie społeczne, konteksty socjalne i pedagogiczne, Red. T. Biernat, J. A. Malinowski, Toruń 2013. Teksty te mają dużą wartość praktyczną, dostarczają informacji na temat profilaktyki w szkołach.

Artykuł *Młodzi i narkotyki- Podejście Skoncentrowane na Rozwiązaniach, czyli przesłanki do pracy w zakresie zmiany ryzykownych zachowań w: Diagnoza i profilaktyka uzależnień wśród młodzieży wyzwaniem dla społeczności lokalnej, Red. J. A. Malinowski, Toruń 2016,* ukazuje rolę nauczyciela w kształtowaniu stylu życia i zachowań prozdrowotnych uczniów, zawiera wiele cennych wskazówek dla nauczycieli.

Nadmierne trzymanie się jednej problematyki, pewna monotematyczność budzi wśród wielu naukowców wątpliwości i pytanie czy to jest twórcze?, dla mnie stanowi to atut w biografii Habilitanta, gdyż pozwoliło Mu na pogłębianie podejmowanych analiz i na napisanie znakomitej książki.

Szkoda tylko, że większość artykułów autorstwa Habilitanta ukazało się w tym samym czasopiśmie Wychowanie na co Dzień.

1.3.autorstwo lub współautorstwo odpowiednio dla danego obszaru: opracowań zbiorowych, katalogów zbiorów, dokumentacji prac badawczych, ekspertyz, utworów i dzieł artystycznych - brak

1.4.sumaryczny Impact factor publikacji naukowych według listy JCR, zgodnie z rokiem opublikowania- zero

1.5.liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science
- 29 (Google Scholar)

1.6.indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science-
wynosi 3 (Google Scholar)

1.7.kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach
Habilitant nie kierował żadnym projektem. Ma jednak doświadczenie w udziale w projektach krajowych. Był wykonawcą jednego projektu MOPR w Toruniu

oraz współwykonawcą dwóch w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie nr POKL 07.03.00-14-340/11 i terenowym Komitecie Ochrony Praw Dziecka w Toruniu.

1.8.międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową - brak

1.9.wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych -aktywnie uczestniczył w 40 konferencjach tematycznych.

2. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej dr Jacka Szczepkowskiego zgodnie z kryteriami ujętymi w rozporządzeniu M N i S W z 1 września 2011:

2.1.uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych

Pan dr Jacek Szczepkowski uczestniczył w 4 programach, w tym w jednym o charakterze międzynarodowym.

2.2.udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji

Habilitant ma doświadczenie w organizowaniu konferencji - sześciokrotnie był przewodniczącym komitetu organizacyjnego konferencji i pięciokrotnie członkiem komitetu organizacyjnego. W latach 2007- 2014 aktywnie uczestniczył w 12 konferencjach naukowych (w tym za granicą w Tokyo, Dreźnie, Helsinkach, Lyonie, Brugess).

2.3.otrymane nagrody i wyróżnienia

Pan Doktor w 2011 roku otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej.

2.4.udział w konsorcjach i sieciach badawczych- nie brał udziału

2.5.kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych,

Opracował, wdrożył i ewaluował program resocjalizacji młodzieży uzależnionej w Oddziale Leczenia Uzależnień Wojewódzkiego Ośrodka Terapii Uzależnień i Współuzależnienia w Toruniu w latach 2002-2016.

Prowadził projekt szkoleniowy dla pracowników Salezjańskiego Ośrodka Wychowawczego w zakresie podnoszenia kwalifikacji w latach 2013-2016.

2.6. udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych

Jest członkiem redakcji czasopisma *Wychowanie na co dzień* i czasopisma *Rozwiązania*.

2.7. członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych

Jest prezesem Polskiego Stowarzyszenia Terapeutów Terapii Skoncentrowanej na Rozwiązaniach. Jest członkiem dwóch międzynarodowych towarzystw naukowych IASTI i EBTA.

2.8. osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki i sztuki

Autor od lat - podejmując różne działania popularyzuje ideę pracy na potencjałach i model podejścia skoncentrowanego na rozwiązaniach. W Polsce i za granicą podejmuje liczne przedsięwzięcia związane ze swoim zaangażowaniem w prace Polskiego Stowarzyszenia Terapeutów Terapii Skoncentrowanej na Rozwiązaniach.

2.9. opieka naukowa nad studentami

Prowadzi seminaria licencjackie na kierunku pedagogiki i seminaria na studiach podyplomowych. Jest założycielem i w latach 2009- 2013 był opiekunem naukowym Sekcji Podejścia Skoncentrowanego na Rozwiązaniach Studenckiego Koła Naukowego Pedagogów na Wydziale Nauk Pedagogicznych UMK w Toruniu

2.10. opieka nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego

Bierze udział w konsultacjach merytorycznych dla doktorantów w Katedrze Opieki, Profilaktyki i Resocjalizacji WNP UMK w Toruniu oraz w przewodzie doktorskim pod kierunkiem dr hab. Cz. Kustry Prof. UMK.

2.11. staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich- Tygodniowy staż w 2014 roku w Tokyo.

2.12. wykonywanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienia organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne

Był autorem dwóch i współautorem dwóch ekspertyz/ opracowań wykonanych na zamówienie Urzędów Miasta Toruń, Warszawa i Zarządu Woj. Zachodniopomorskiego.

2.13. udział w zespołach eksperckich i konkursowych

Od 2008 roku jest członkiem MKRPA w Toruniu, a od 2012 roku Członkiem Rady Merytorycznej Polskiego Stowarzyszenia Terapeutów Terapii Skoncentrowanej na Rozwiązaniach.

2.14. recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych

Habilitant nie recenzował projektów międzynarodowych/krajowych, warto nadmienić, iż jest recenzentem wewnętrznym w czasopiśmie *Wychowanie na co Dzień*.

Zasadność przyznania Panu dr Jackowi Szczepkowskiemu stopnia doktora habilitowanego jest zasadna, wynika:

1/ Z analizy przedstawionego do oceny dorobku naukowego, z uwzględnieniem rozprawy habilitacyjnej, który jest oryginalny (otwiera nowe pola badawcze dla pedagogów) i znaczący (jakościowo) dla pedagogiki zwłaszcza pedagogiki resocjalizacyjnej, przyczynia się w mojej ocenie do jej rozwoju. Prace Habilitanta podejmują ważne społeczne kwestie, mają dużą wartość poznawczą i praktyczną. Dorobek naukowy Kandydata wykazuje w porównaniu z okresem sprzed uzyskania doktoratu dynamikę, świadczącą o zaawansowanym rozwoju naukowym i dużej aktywności naukowo-badawczej Kandydata.

2/ Z dużego zaangażowania organizacyjnego Kandydata w pracach w macierzystej Uczelni i na rzecz środowiska lokalnego.

3/ Z umiejętności łączenia teorii z praktyką oraz dużego zaangażowania w podejmowane przez różne podmioty i instytucje projekty dotyczące zagrożeń zdrowotnych, uzależnienia młodzieży i przeciwdziałania jej wykluczeniu społecznemu.

4/Habilitant spełnia większość kryteriów (patrz treść recenzji) przewidzianych w ustawie i rozporządzeniu, dotyczącym ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

REASUMUJĄC, na podstawie analizy dorobku naukowo-badawczego oraz działalności dydaktycznej i organizacyjnej stwierdzam, iż Kandydat spełnia kryteria stawiane Kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego, zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 14.03.2003 roku (Dz. U. 2011, Nr. 84, poz. 455), co stanowi w mojej ocenie podstawę do nadania Panu Doktorowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

ANNA Nowak